

Sebastian Pilarski – Procesy polityczne działaczy NSZZ „Solidarność” w Łodzi w okresie stanu wojennego

Wstęp do książki: *Procesy polityczne działaczy NSZZ Solidarność w Łodzi w okresie stanu wojennego*, Łódź 2013

Wprowadzenie stanu wojennego – zgodnie z intencją jego autorów – miało doprowadzić do położenia kresu działalności w dotychczasowej formie Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”. Działania podjęte w nocy z 12 na 13 grudnia 1981 r. były zwieńczeniem kilkunastomiesięcznych przygotowań prowadzonych przez komunistyczne władze już w okresie poprzedzającym formalne wyrażenie zgody na utworzenie pozostającego poza kontrolą władz ruchu związkowego. Powstrzymanie swoistej eksplozji wolności wymagało od czynników decyzyjnych daleko idącej koordynacji działań i zaangażowania nie tylko jednostek podlegających Ministerstwu Spraw Wewnętrznych i Ministerstwu Obrony Narodowej, ale również całego aparatu partyjno-państwowego, który miał w momencie podjęcia ostatecznej rozprawy z „Solidarnością” zdecydowanie stanąć w obronie „socjalistycznych pryncypiów”. W działania te włączone zostały m.in. środki masowego przekazu, głównie radio i telewizja, prowadzące przez cały okres trwania „karnawału »Solidarności«” kampanię propagandową wymierzoną w związek, jak i wymiar sprawiedliwości, przed którym konsekwentnie stawiano zadanie obrony podstaw ustrojowych „ludowej ojczyzny” ([czytaj całość](#)).

Procesy polityczne działaczy NSZZ „Solidarność” w Łodzi w okresie stanu wojennego